<u>בבית המשפט העליון</u>

רע"פ 4807/16

לפני:	כבוד השופט א' שהם
המבקש:	רועי שעבלי
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 26.5.2016, בעפ"ת 42363-04-16, שניתן על ידי כב' השופט ר' בן יוסף

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

<u>החלטה</u>

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 42363-04-16, מיום 26.5.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (כב' השופט א' האוזרמן), בת"ד 7959-05-15, מיום 28.3.2016.

רקע והליכים קודמים

2. בכתב אישום שהוגש נגש המבקש נטען, כי ביום 29.8.2016, נהג המבקש בכביש 2 בקלות ראש, בכך שאיבד שליטה על רכבו, סטה שמאלה, התנגש במעקה בטיחות, ומשם נהדף ופגע ברכב שנסע לפניו וברכב שנסע בנתיב האמצעי בכביש (להלן: הרכב המעורב). כתוצאה מהתאונה, נחבל נהג הרכב המעורב, וארבעה נוסעים ששהו ברכבו. כמו כן, נגרמו נזקים לכלי הרכב שנפגעו בתאונה. עוד נטען בכתב האישום, כי למרות שהיה המבקש מעורב בתאונה בה נחבלו בני אדם וניזוק רכוש, הוא עזב את המקום מבלי למסור את פרטיו. בנוסף, כך על פי כתב האישום, נהג המבקש אותה עת, "כאשר הוא פסול מנהיגה ביודעין", ו"ללא ביטוח בר תוקף". בכתב אישום קודם שהוגש נגד המבקש, במסגרת תיק פל"א 1995-06-13, אותו בחר המבקש לצרף

לתיק הנוכחי (להלן: כתב האישום המצורף), נאמר כי ביום 14.5.2013, נהג המבקש בסמוך ל"צומת השומרים כבישים 75/722", בהיותו "פסול לנהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף". על כן, יוחסו למבקש העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (2 עבירות); נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 (להלן: פקודת ביטוח רכב מנועי) (2 עבירות); אי מסירת פרטים על ידי הנהג, לפי תקנה 144א(3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה.

3. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי האישום, וביום 28.3.2016, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לעונש, ניתן גזר הדין בעניינו. בפתח גזר הדין, התייחס בית המשפט לתעבורה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבקש (להלן: התסקיר). בתסקיר פורטו נסיבותיו האישיות של המבקש, ובין היתר נאמר כי המבקש הינו כבן 35, נשוי בשנית ואב לשניים, ה"מוכר כבעל נזקקות טיפולית גבוהה, לאורך השנים, הן במישור התמכרותי (אלכוהול) והן במישור האישי והמשפחתי, הזוגי והפרטני". עוד נאמר, כי המבקש משולב, מאז חודש ספטמבר 2015, בטיפול פסיכולוגי, בעקבות הפניית שירות המבחן. מהתסקיר עולה, כי בעקבות הרשעתו האחרונה בפלילים (בחודש ינואר 2016), מבצע המבקש עבודות שירות לתועלת הציבור, לשביעות רצון מעסיקיו. עוד עולה מהתסקיר, כי בדיקות שתן שמסר המבקש לאחרונה נמצאו נקיות, וכי למרות קשייו האישיים, מצליח המבקש לערוך שינויים חיוביים באורחות חייו. לאור זאת, העריך שירות המבחן, כי "פחת הסיכון להישנות התנהגות בעייתית" מצד המבקש, והמליץ על ענישתו בדרך של הטלת תקופה נוספת של שירות לתועלת הציבור.

לצורך קביעת מתחם הענישה ההולם, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לחומרת העבירות בהן הורשע המבקש; לערכים החברתיים הניצבים בבסיסן; לנסיבות ביצוען של העבירות; ולסכנה הרבה שנשקפה מהתנהגותו של המבקש. בהתחשב בשיקולים אלו, ובמדיניות הענישה הנוהגת, קבע בית המשפט לתעבורה, כי מתחם הענישה בעניינו של המבקש נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-15 חודשי מאסר לריצוי בפועל; פסילת רישיון נהיגה למשך שנתיים עד 4 שנים; ו"אף ענישה מותנית נוספת (מאסר ופסילה) וכן חיוב הנאשם [המבקש] בחתימה על התחייבות כספית משמעותית להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד".

בקביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לתעבורה בשיקולים לקולה בעניינו, ובין היתר, בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות; בהמלצתו החיובית של שירות המבחן לגביו; וברצון שהביע המבקש להשתקם. במסגרת השיקולים לחומרה, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לעברו התעבורתי והפלילי המכביד של המבקש, ולעובדה שעסקינן בעבירות חוזרות מצדו. על בסיס האמור, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל; פסילת רישיון נהיגה, למשך 4 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כאשר 6 חודשי פסילה מותנית מתיק פ"ל 456-10-10 יופעלו באופן חופף לתיק זה; 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך 3 שנים, אחת מהעבירות המנויות בסעיף 144 לפקודת התעבורה; והתחייבות כספית בסך 15,000 ₪, לבל יעבור המבקש, בתוך 3 שנים, עבירה של נהיגה בזמן פסילה, או אחת מהעבירות המנויות בסעיף 144 לפקודת התעבורה.

4. המבקש ערער על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו. ביום 26.5.2016, ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי, במסגרתו דחה בית המשפט את ערעורו של המבקש, בציינו כי העונש שהושת עליו מבטא התחשבות "עד קצה גבול היכולת בנסיבותיו האישיות של המערער [המבקש] וגם בתסקיר שירות המבחן". וזאת, כך קבע בית המשפט המחוזי, עת שעסקינן ב"מי שחוזר ומבטיח לפני בתי המשפט כי סר מדרך הרע, אך חוזר אל הדרך שוב ושוב".

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 14.6.2016, הוגשה הבקשה לרשות ערעור המונחת לפניי. ביום 15.6.2016, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש, עד להכרעה בבקשה לרשות ערעור. בבקשה, טען המבקש כי הערכאות הקודמות לא העניקו משקל ראוי לתהליך השיקומי המוצלח בו הוא מצוי, כמו גם לנסיבותיו האישיות המיוחדות, כפי שהועלו בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. עוד נטען, כי עונש המאסר לריצוי בפועל שהושת עליו, עלול לגרור את המבקש "למערבולת ממנה יתקשה לצאת אל הדרך השיקומית", ומשכך נדרשת המרתו ב"מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות או לחילופין בעונש בדמות שירות לתועלת הציבור".

6. לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. זאת, היות שהבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה, ואין היא מקימה חשש כלשהו מפני עיוות דין חמור או אי-צדק ממשי. בשל כך, אין הבקשה נמנית על המקרים החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה, ב"גלגול שלישי" (רע"פ 4699/16 יגודייב נ' מדינת ישראל (15.6.2016); רע"פ 4404/16 ברקוביץ נ' מדינת ישראל (8.6.2016); רע"פ 4251/16 פלוני נ' מדינת ישראל (7.6.2016)). כמו כן, ומאחר שעסקינן בבקשת רשות ערעור המכוונת נגד חומרת עונשו של המבקש, יש להזכיר את ההלכה, לפיה לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, זולת במקרים יוצאי דופן, בהם מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 3421/16 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5.2016); רע"פ 3612/16 אסור נ' מדינת ישראל (15.5.2016); רע"פ 3598/16 דעדוש נ' מדינת ישראל- רשות ההגירה (8.5.2016)). במקרה דנן, העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל וכלל ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות כגון דא. בשל טעמים אלו בלבד, אינני נעתר לבקשה.

7. למעלה מן הצורך, אוסיף כי גם לגופו של עניין, לא מצאתי כל מקום להתערב בעונש שנקבע על ידי בית המשפט לתעבורה ואושר על ידי בית המשפט המחוזי. תהליך השיקום בו מצוי המבקש, כמו גם קשייו האישיים והמשפחתיים, לא נעלמו מעיני הערכאות הקודמות, אשר התחשבו, כראוי, בכל השיקולים לקולה שמונה המבקש בבקשתו. אלמלא נעשתה התחשבות זו, יש להניח כי עונשו של המבקש היה חמור יותר, מכפי שנגזר עליו בסופו של דבר.

8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות. נוכח האמור, מבוטל בזאת עיכוב הביצוע עליו הוריתי בהחלטתי מיום 15.6.2016. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבימ"ר "ניצן" ביום 25.7.2016 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ו (4.7.2016).

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 16048070_I02.doc יא
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il